30/05/2021

“Χάρη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο διασωθήκαμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο την Κυριακή της Σαμαρείτιδος ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, εξ αφορμής της εορτής της Αγίας Ισαποστόλου Φωτεινής της Σαμαρείτιδος, στην οποία είναι αφιερωμένη η μία από τις τρεις Αγίες Τράπεζες του ιστορικού προσφυγικού Ναού.

Κλείνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος, επεσήμανε ότι “τα κειμήλια που διασώθηκαν από έναν ολόκληρο πολιτισμό, που χάθηκε στα

ματωμένα χώματα της Μικράς Ασίας, ανήκουν στην Θεία Λατρεία, γιατί οι πατέρες μας γνώριζαν τον σκοπό της ζωής και ενώ απολάμβαναν τις χαρές και την αξία του πολιτισμού τους, ξεχώριζαν ένα πράγμα, την ζωντανή Λατρεία του Θεού και διέσωσαν τις Εικόνες, τα Ευαγγέλια, τα Λείψανα των Αγίων, για να κτίσουν από τον μηδέν μια καινούργια ζωή. Ας σκεφθούμε μόνο τί έχει μείνει σήμερα από τον πολιτισμό της Κωνσταντινούπολης, που καταλύθηκε σαν χθες το 1453: το ταπεινό Φανάρι, με τον Οικουμενικό Πατριάρχη να λειτουργεί και να τελεί την Θεία Ευχαριστία. Χάρη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο κι εμείς διασωθήκαμε στα τετρακόσια και πλέον χρόνια της σκλαβιάς. Αυτή είναι η αλήθεια της Εκκλησίας μας, που πρέπει να κρατήσουμε ζωντανή".

Κατά τα άλλα, "με τον τρόπο αυτό", σημείωσε ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, "οι Μικρασιάτες πρόσφυγες κράτησαν ζωντανή την μνήμη του Ναού της Αγίας Φωτεινής στην Σμύρνη. Οι άνθρωποι εκείνοι έφεραν μαζί τους την εμπειρία της Λατρείας της Εκκλησίας. Σήμερα, ουδείς μπορεί να προσδιορίσει, με ακρίβεια, τον τόπο όπου υπήρχε ο Ναός της Αγίας Φωτεινής. Θάφτηκε, μαζί με τα ερείπια ενός ολοκλήρου πολιτισμού, που, δυστυχώς, απολέσαμε και εξ' αιτίας των δικών μας σφαλμάτων και των διχασμών".

Ο κ. Ιγνάτιος αναφέρθηκε, στη συνέχεια, στον περίφημο διάλογο του Χριστού με την Σαμαρείτιδα, "μέσα από τον οποίο ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της γυναίκας. Της αποκάλυψε την αλήθεια της ζωής της. Έριξε φως στην ψυχή της, για να δει την πραγματικότητα που έκρυβε στο σκοτάδι. Η γυναίκα στο πρόσωπό Του, αναγνώρισε Εκείνον που διψούσε η ψυχή της τον Αναμενόμενο Μεσσία. Ο διάλογος ολοκληρώνεται με την διδασκαλία για την αυθεντική προσκύνηση και Λατρεία του Θεού. Ο Θεός δεν επιθυμεί την τυπικότητα. Δεν Τον αφορά ο τόπος της Λατρείας Του, αλλά η τρόπος, με την καρδιά. Τελικά, αυτό είναι που θα μείνει. Όλα τα άλλα θα παρέλθουν. Κάθε τι που αφορά στην γήινη ζωή μας και στην βιολογική μας υπόσταση είναι παροδικό. Εκείνο που παραμένει στον αιώνα είναι η Λατρεία στον Ζωντανό Θεό, αυτό που βιώνουμε στην εν Πνεύματι και Αληθεία Λατρεία μέσα στην Εκκλησία μας. Αυτό συνιστά ταύτιση με τους Αγγέλους, που λατρεύουν διαρκώς τον Θεό. Αυτός είναι ο σκοπός της ζωής μας και αυτό, τελικά, έχει αξία και νόημα, να βρούμε τον δρόμο που μας οδηγεί στην αιώνια Λατρεία του Θεού, που είναι ο Παράδεισος. Γι' αυτό έχουμε την Εκκλησία, που μας παρέδωσε ο Χριστός, γι' αυτό έγινε ένας από εμάς και διαλέγεται διαρκώς μαζί μας και μας καλεί να μιμηθούμε την Σαμαρείτιδα, να διαλαλήσουμε παντού τί σημαίνει ζωντανός Θεός στη ζωή μας. Έχουμε όλοι την ευθύνη, να φέρουμε το μήνυμα της χαράς, που βιώνουμε στην Θεία Λατρεία, σε εκείνους που διψούν και περιμένουν κάποιον να τους κινητοποιήσει, όπως συνέβη με τους συμπατριώτες της

Σαμαρείτιδος”.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ: